

synes, det er trist, at sagen har fået den drejning, at hovedmålet ikke er at skaffe barmarkskunderne billigere varme, men simpelt hen at føre en hetz mod den tidligere miljøminister.

Så vil jeg godt sige til hr. Jesper Langballe, at hvis hr. Jesper Langballe havde gået sagen igen, havde han kunnet se, at der var én minister, der greb ind med det samme og bevilgede 350 mio. kr. plus 60 mio. kr. fra gasselskaberne – én minister! Det var hr. Svend Auken.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nu synes jeg altså, at al humor forlader hr. Arne Toft, men det kan jo ske, hvis man bliver lidt indædt og lidt desperat.

Der er altså ikke mig, der har fundet på at kalde hr. Svend Auken en kalkun. Det var ham selv, der sagde, at han ikke kunne lide kalkunjagter, hvormed han jo tænkte på jagten på sig selv, og så sagde jeg, at jeg kunne da godt forstå, at kalkuner ikke bryder sig om kalkunjagter. Det var ment med et smil.

Så vil jeg blot sige til det eneste, der i øvrigt var i hr. Arne Tofts bemærkning om de millioner, hr. Svend Auken gav: Det havde vist sig for længst, hvor galt det stod til med økonomien i barmarksværkerne, og da hr. Svend Auken gav de millioner efter flere års pres, skulle han jo nærmest drives til det.

Formanden:

Hr. Arne Toft for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Hr. Jesper Langballe har jo ikke sat sig ind i sagen, for hr. Svend Auken greb ind med det samme, da han blev minister i 1994.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu blev der sagt, at hr. Jesper Langballe ikke har sat sig ind i sagen, men jeg vil spørge hr. Jesper Langballe: Er det ikke korrekt, at de midler, der blev udbetalt, ikke blev udbetalt korrekt, og at de hjælpepakker, der blev udbetalt under den forhenværende miljø- og energiminister, var alt for små og blev udbetalt på præmisser, som var forkerte, så Finansudvalget i virkeligheden blev misinformeret?

Formanden:

Så er det hr. Jesper Langballe for at svare på et støttespørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jo, det kan jeg bekræfte, og det har jo været kendtegnende for denne sag: hver gang man har skullet lappe på fortidens forsyndelser, har man begået nye forsyndelser, nye regnefejl og nye ting, der ikke var ordentligt belyst.

Jeg vil spørge hr. Arne Toft – ja, alene kan jeg jo ikke stille spørgsmål til hr. Arne Toft, men derfor kunne jeg jo prøve det alligevel – om han ikke er enig med mig i, at det var en ganske utilstrækkelig hjælp, der blev givet.

Formanden:

Hr. Arne Toft for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg vil godt sige til hr. Jesper Langballe, at det, der skete, dengang man bevilgede de 350 mio. kr. plus de 60 mio. kr., var følgende: Pengene blev bevilget, fordi hr. Svend Auken kunne se, at det blev alt for dyrt, og samtidig blev det sagt med samtykke fra Folketinget, at hvis det ikke var nok, kom der flere penge, for prisen måtte ikke blive højere, end hvis man brugte sit oliefor.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Et kort støttespørgsmål.

I anledning af debatten her, hvor der tales om hetz, fordi et ansvar søges placeret, vil jeg spørge, om ikke både hr. Arne Toft og hr. Jesper Langballe kan komme til at tænke på tiden efter 1945, hvor man også havde et ansvar at placere efter besættelsestiden, men hvor politikernes eneste interesse var at sige: Nu må vi se fremad, nu må vi kun tænke på fremtiden. Vi må under ingen omstændigheder hænge os i fortiden.

Det er jo rent faktisk sådan, at overalt, hvor man har at gøre med skyld og ansvar, er det, som det også er sagt, netop nødvendigt at forholde sig til fortiden. Er hr. Arne Tofts argumentation om, at vi må se frem, derfor ikke ensbetydende med simpelt hen at kvitte enhver interesse i at få placeret skyld og ansvar, fuldstændig som politikernes holdning til besættelsestiden?